

Josep Carner

EL VEIRE ENCANTAT

JOSEP CARNER

EL VEIRE ENCANTAT

Edicions 62

Primera edició:
El veire encantat. Barcelona: Lluís Gili, editor, 1933.
Impremta de Nicolau Poncell.
El mateix any se'n va estampar una «Segona Edició»
que no és sinó una reimpressió de la primera.

Primera edició a la col·lecció Poesia: setembre del 2025.

© 2025 by Hereus de Josep Carner
© 2025 per l'edició by Jaume Coll Llinàs

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Moelmo
Impressió: Liberdigital

ISBN: 978-84-297-8297-4
Dipòsit Legal: B. 15.153-2025

Tots els drets reservats

TAULA

1	Cançó de flabiol	11
2	Missenyora malalta	13
3	Encara	14
4	El cotxe dels somnis	16
5	A la Fortuna	18
6	A la Petitesa	20
7	Vell	21
8	A una dama espanyola	22
9	El fanal i l'infant	23
10	Conversa de núvols	25
11	Una esperança tardana	26
12	Història de dues roses	27
13	Els dos volubles	29
14	Preservació	30
15	El rapte invisible	31
16	Els dos tocarardans	32
17	La cautela	33
18	Cançó de Lisandre	36
19	A un castanyer d'Índies	37
20	Bedoll de biaix	39
21	Encontre	40
22	Cementiri italià	41
23	Passades les Açores	42
24	Serrells interminables	43
25	La cuina i la posta	44
26	La providència matinera	45

27	Salut a les roses	46
28	La galant noia	47
29	Madrigal a Sitges	48
30	L'oblit a la platja	49
31	Incúria d'agost	50
32	La fi de l'esquirol	51
33	Ad petendam pluviam	52
34	Oh Lluna plena de muntanya...	53
35	La Mare de Déu de Setembre	54
36	Olor d'una fi d'estiu	55
37	El sol ja no té sagetes...	56
38	Entrada de tardor	57
39	Impacient setembre	58
40	Tardor benigna	59
41	Fi de setembre	60
42	La desolació i el desig	61
43	Dia cobert	62
44	Les acaballes	63
45	Enganys de la tardor	64
46	Núvol d'octubre	65
47	Represa d'octubre	66
48	La fulla i el núvol	67
49	Les set fulles vermelles	68
50	La fulla miraculosa	70
51	La fulla negra	71
52	Quatre epigrames del vent de novembre	72
53	La boira	74
54	Or de novembre	75

55	La companyia	76
56	Treva	77
57	El retrat de l'amic	78
58	Acaballes de l'hivern	81
59	Preludi	82
60	Al fat	83
61	Un «nísper de Curaçao»	84
62	Solitud	85
63	Retorn	87
64	Cançó de rem per a la nit més negra	88
65	Les ferides cloent-se...	89
66	La tota blanca	90
67	La incerta	91
68	La tard vinguda a son delit	92
69	La mal avinent	93
70	El seu epitafi	94

CANÇÓ DE FLABIOL

Segut dalt
d'un penyal,
a la posta
en resposta
gronxo el cor
dins lleugera
polseguera
tota d'or.

Com serena
regalada,
l'emmelada
solitud
heu la prada,
la carena,
l'estelada
que ja acut.

Per la riba
hi ha, a mon peu,
una griva
que no em veu.

Cap recança
no s'atansa,
cap enveja

no em bequeja,
dol no hi ha
més enllà,
ni desig
entremig.

MISSENYORA MALALTA

¿Quina metzina estranya, senyora, emmaleïa
el vostre cos, quin aire baté el roser florit,
que aneu esgarriada entre la llum, de dia,
i sou com sentinella monòtona, de nit?
Adés resteu llunyana, adés amb daga impia
vós us feriu amb cada paraula que heu sentit:
us sembla cada fressa d'un traïdor que espia...
D'un glop poguéssiu beure cada hora de neguit!
Ah, jo us trobés una ombra com pluja fina i fresca,
xarops de confiança més dolços que una bresca,
coixí de desmemòries, que fes la testa lleu!
Esteu malalta, esteu malalta, missenyora;
i com arraconant-se, mon pànic us adora.
Els vostres ulls són dos falcons entre la neu.

ENCARA

Encara et veig
vora l'estany de flors gemades:
un gai oreig
les féu frisar, com tes mirades.

A ta cançó
semblava el cel, la terra, viure:
un arbrissó
s'encomanava de ton riure

i del vell mas
exorcitzaven la recança
tos braços clars,
lliures d'amor i plens de dansa.

Cap goig tardà
ni cap afany d'aguda espina
ja no fondrà
l'esclat d'uns núvols de joguina

i d'un trepig
que no ultratjava l'herba fresca
i d'un desig
dolç en els ulls com una bresca